Γάμοι με ελληνικό σκηνικό (π. Θωμάς Βαμβίνης)

Categories : ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ

Date : 18 Ιουλίου, 2007

Ζευγάρια από την Κίνα η την Ιαπωνία, σύμφωνα με τον τηλεοπτικό σταθμό Mega, ήλθαν στην Ελλάδα, σε νησί του Αιγαίου, με σκοπό να τελέσουν το γάμο τους όπως οι Ορθόδοξοι Έλληνες. Ήταν εντυπωσιασμένοι από το όλο σκηνικό των ορθόδοξων ελληνικών γάμων στα νησιά του Αιγαίου. Ήθελαν, λοιπόν, ο γάμος τους να περιλαμβάνη μια ταπεινή αιγαιοπελαγίτικη εκκλησιά και να έχη φόντο με χρώμα άσπρο και γαλάζιο.

Σε ερωτήσεις δημοσιογράφων δήλωσαν ότι τους αρέσει πολύ ο ορθόδοξος χριστιανικός γάμος, οι ίδιοι όμως δεν είναι ορθόδοξοι Χριστιανοί. Πιθανώς ούτε Χριστιανοί άλλου δόγματος είναι. Γι’ αυτό τον λόγο φυσικά δεν ήταν δυνατόν να τελεσθή ο γάμος τους από Ορθόδοξο Ιερέα. Αυτόν, βέβαια, τον σκόπελο τον ξεπέρασαν εύκολα, αφού πιο πολύ τους ενδιέφερε το σκηνικό του μυστηρίου και όχι αυτό καθεαυτό το μυστήριο. Δίπλα, λοιπόν, σε μια ωραία νησιώτικη εκκλησιά, με φόντο το πέλαγος, τέλεσαν τον πολιτικό τους γάμο, με την «φιλική συμμετοχή» –απαραίτητη για την σκηνοθεσία και την νομιμότητα του γεγονότος– κάποιου εκπροσώπου της τοπικής αυτοδιοίκησης.

Είναι άγνωστο τι πραγματικά προσήλκυσε αυτά τα ζευγάρια από την Άπω Ανατολή να έλθουν στο Αιγαίο για το ξεκίνημα της νέας τους ζωής. Πάντως, δεν είναι απίθανο να δούμε και Έλληνες ρομαντικούς, άσχετους με το μυστήριο της Εκκλησίας, να μιμούνται τους εξ ανατολών ομογνώμονές τους και να τελούν τον πολιτικό τους γάμο είτε στην αυλή ωραίων νησιώτικων εκκλησιών με φόντο το πέλαγος, είτε σε πάρκα μπροστά από τζαμιά η παγόδες, είτε, ακόμη, στις όχθες του Γάγγη με φόντο το ποτάμι.

Όταν χάνεται το νόημα του μυστηρίου, όλα τα ενδεχόμενα πρέπει να θεωρούνται ισοπίθανα.

Εκτροχιασμός από την σοβαρότητα

Στις μέρες μας ζούμε έντονα την εκκοσμίκευση των μυστηρίων –όλων των μυστηρίων– ακόμη και του μυστηρίου της «θεογενεσίας», δηλαδή του Βαπτίσματος. Όλα έχουν γίνει κοσμικά γεγονότα, άσχετα με το μυστηριακό νόημά τους. Όλα, όχι βέβαια για όλους. Εκεί, όμως, που τα πράγματα έχουν εκτροχιασθή από τις ράγες της

παράδοσης και της σοβαρότητας είναι το μυστήριο του γάμου.

Δεν θα περιγράψουμε γνωστές καταστάσεις. Επιγραμματικά μόνο θα επισημάνουμε ορισμένες άγνοιες που οδηγούν σ' αυτόν τον εκτροχιασμό.

Αγνοείται πρώτον το τι σημαίνει να είναι κανείς μέλος της Εκκλησίας και ποιά είναι η σημασία των μυστηρίων για την ζωή της. Δεύτερον, ότι ο άνθρωπος και οι ανθρώπινες σχέσεις έξω από το μυστήριο της Εκκλησίας διακατέχονται από τον θάνατο και την ιδιοτέλεια. Και τρίτον, ότι η αμαρτία δεν είναι απλή ηθική έννοια. Είναι ο χωρισμός μας από τον Θεό. Γι' αυτό όταν ο Θεός δεν ενεργεί μέσα μας ο,τι κι αν κάνουμε είναι αμαρτία.

Όταν υπάρχουν αυτές οι άγνοιες κι όταν ακόμη πηγαίνουμε στην Εκκλησία για τον γάμο μας, αυτό που πιο πολύ μας ενδιαφέρει δεν είναι η χάρη του μυστηρίου, αλλά η φαντασμαγορική σκηνοθεσία και η καλή οπτική των εικονοληπτών.

Ο ρόλος των Ιερέων –μάλλον δευτερεύον– έχει γίνει πολύ δύσκολος.

(Πηγή: "Εκκλησιαστική Παρέμβαση", Ιούνιος 2007)